

Khi em say giấc

Khi em trùm chăn
Những bông hoa biết nói
Chuột với mèo là bạn lâu năm
Thuốc rất đắng trở thành những viên kẹo ngọt!

Những chiếc phi thuyền Mặt Trăng
Chờ bất kì một hành khách nào
Mà chẳng cần mua vé.

Tất cả bay vào giấc mơ của em
Lần lượt
Cứ thế Trái Đất chẳng bao giờ có chiến tranh
Vì ai cũng bận rộn để mỉm cười
Khi nhìn em say giấc!

Nơi em đã đi qua

Ở nơi có dấu chân em
Từ nay là nơi trái ngọt thơm nảy mầm
Trên cành cao
Những nụ hoa hé mắt
Sau lùm cỏ
Những chú dế và ong tập đánh đàn
Tiếng đàn tưng bừng mừng đôi chân em thêm một bước!

Nơi em đã đi qua
Dù ít hay nhiều
Đều trở thành khoảnh vườn thân thuộc
Dù là vui hay buồn
Đều là nơi em đã từng qua.

Mai sau từ những bước chân em tự do
Tìm về nơi xa lạ
Phía trước
Đằng sau
Mơ trắng
Hoa bay rợp trời!

Em cũng có một sân ga

Sân ga của ông
Là lúc em đấm lưng khi ông mỏi
Sân ga của bà
Là khi em nằm bên nghe bà kể chuyện
Sân ga của bố
Là khi đón em sau giờ tan học
Sân ga của mẹ
Là nụ cười em mang.

Và một ngày nọ,
Em tự hỏi sân ga của em là gì?
Mẹ xoa đầu không nói
Chỉ ôm em thật lâu...

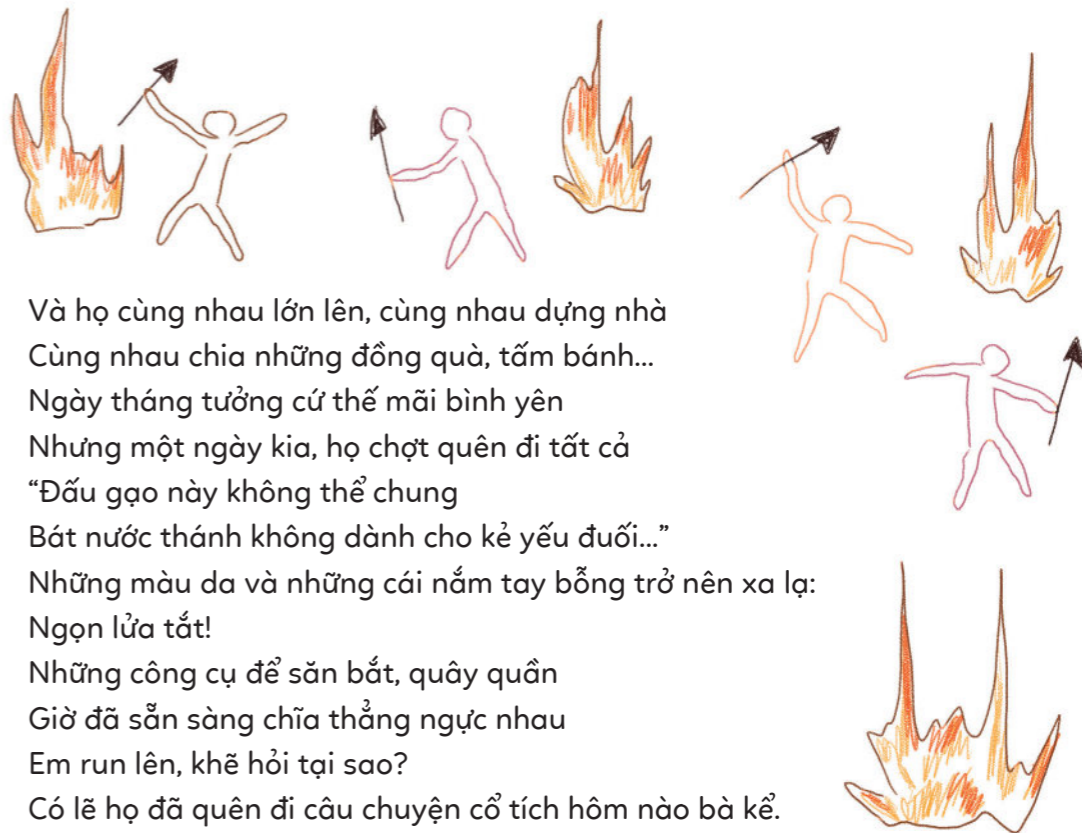
Khi em vấp ngã

Trời tối
Em đột nhiên vấp ngã
Những hạt lúa âm thầm trở bông
Đàn cá hồi tung mình vượt thác
Khi em vấp ngã
Trái Đất nghiêng
Thế giới tương bưng
Bởi tất cả đều biết
Ngày em tự đứng dậy,
Nở một nụ cười trên môi thật tươi
Là ngày Mặt Trời tỉnh giấc!

Chuyện cổ tích chuyến du hành thời không của bà

Với chiếc quạt mo cau
Bà quạt không gian về miền cổ tích
Em nằm nghe tiếng khúc khích:
Những đứa trẻ đủ loại màu sắc
Lần lượt chui ra từ một quả bầu.

Và họ cùng nhau lớn lên, cùng nhau dựng nhà
Cùng nhau chia những đồng quà, tấm bánh...
Ngày tháng tưởng cứ thế mãi bình yên
Nhưng một ngày kia, họ chợt quên đi tất cả
“Đấu gạo này không thể chung
Bát nước thánh không dành cho kẻ yếu đuối...”
Những màu da và những cái nắm tay bỗng trở nên xa lạ:
Ngọn lửa tắt!
Những công cụ để săn bắt, quây quần
Giờ đã sẵn sàng chĩa thẳng ngực nhau
Em run lên, khẽ hỏi tại sao?
Có lẽ họ đã quên đi câu chuyện cổ tích hôm nào bà kể.

Hôm nay, bà đưa cháu đi rồi lại đưa cháu về không mong gì
Chỉ để một ngày nào đó lớn lên, ngọn gió lan qua
Bất chợt cháu nhớ
Ngày xưa có đám trẻ, lần lượt chui ra từ ruột một quả bầu...

